

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 3

ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 4850

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆ καὶ περιπόθητε ἀδελφῆ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μειριότητος, κύριε Χρυσόστομε, τὴν φίλην ἡμῖν σεβασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Θεοῦ τοῦ Παναγάρχου οὕτως ὄρισαι εὐδοκήσαντος τὰ περὶ ἡμᾶς, ἐκλήθημεν, ψήφοις κανονικαῖς καὶ ὁμοθύμοις τῆς καθ' ἡμᾶς σεβασμίας χορείας τῶν ἱεραρχῶν, ὡς ἤδη καὶ διὰ τοῦ ἀδελφικοῦ ἀγγελιαμῆν τηλεγραφήματος ἡμῶν, ἐπὶ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς χηρείαν περιστάντος διὰ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ γεραροῦ καὶ ἀειμνήτου προκατόχου ἡμῶν Παναγιωτάτου Πατριάρχου Γρηγορίου.

Ἐν ἐλπίδι πρὸς τὴν ἀπειράγαθον πρόνοιαν καὶ βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ τὴν περὶ ἡμᾶς ἀλλοίωσιν ἐπιτάξαντος καὶ ἐνεργήσαντος, τὴν ὑπερέχουσαν ἀναδεξάμενοι ἐντολήν, θαθεῖαν αἰσθανόμεθα τὴν παραμυθίαν καὶ ἐνίσχυσιν, ἀπευθύνοντες καὶ διὰ τῆς ἀδελφικῆς ἡμῶν ταύτης ἐνθρονιστηρίου ἐπιστολῆς τὸν τεταγμένον τῆς κοινῆς καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὰς ἀδελφὰς Ἀγίας Ὀρθοδόξους Ἀποκεφάλους Ἐκκλησίας ἀσπασμόν. Τῇ θλίψει γὰρ καρτεροῦντες, κατὰ τὴν δεδομένην ὑποθήκην ἡμῖν, παραμυθίαν ἔχομεν χαρὰς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι, εὐχαῖς ἀγίαις καὶ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, ἡ ἀφατος τοῦ Ὑψίστου φιλανθρωπίου, ἀφ' ἧς πᾶν ἀγαθὸν ἀγαθύνεται καὶ πᾶν δυσχερὲς εἰς ὁδοὺς λείας μεταποιεῖται καὶ μεταβάλλεται, παρέξει καὶ ἡμῖν αἰσίως εἰς τὴν ὁδὸν τὴν λείαν ἐξελεῖν.

Σὺν τῇ ὁμολογίᾳ δὲ τῆς ἀπαρασαλεύτου φυλακῆς τῆς ἀγίας ὀρθοδόξου διδασκαλίας καὶ παραδόσεως τὸ φιλάδελφον ὁμοίως καὶ πρόθυμον τῆς προαιρέσεως δεδαισιόυντες καὶ ἡμῶν, δηλοῦμεν καὶ διαβεβαιούμεθα ὅτι καὶ χαίροντες καὶ θλιβόμενοι μετὰ πρόφρονος πάντοτε διαθέσεως παρέξομεν καὶ ἡμεῖς, καθ' ὃ ἔχομεν καθήκον, τὴν ἀφ' ἡμῶν ἐγχωροῦσαν ἀντίληψιν ταῖς ἐμπιπτούσαις χρεῖαις τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν,

μέλημα ἔχοντες πάντοτε ἀδιάπτωτον πάσῃ τὸ ἀφ' ἡμῶν σπουδῇ κρατύνειν καὶ περιέπειν τοὺς τῆς ἀγάπης ἐν ἀλλήλοις δεσμούς, «ὼνα, ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ, ἀξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνεργεῖαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου μέρους, τὴν ἀξίαν ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ».

Ἐπὶ ταῖς ἱεραῖς ταύταις δηλώσεσι καὶ διαβεβαιώσεσιν, εὐχὴν καὶ ἰκεσίαν πρὸς τὸν Κύριον ἀναπέμποντες ὑπὲρ πάσης τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, ὅπως αὕξη καὶ στερεοί τὰ κατ' αὐτὴν πανταχοῦ πρὸς σωτηρίαν καὶ παραμυθίαν τοῦ κόσμου παντός, τῇ Ὑμετέρᾳ δὲ γερασμίᾳ Μακαριότητι ἕνα τῷ κατ' Αὐτὴν εὐσεβεῖ πληρώματι ἐπιδαφλεῦν πλουσίαν τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ, ὅφ' δὲ καὶ ἐν ὕψει καὶ χαρᾷ διελεθῆν τὰς ἐπὶ θύραις ἀγίας καὶ μεγάλας τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως καὶ Ἐπιφανείας Αὐτοῦ ἐρτάς καὶ εἰς τὸν νέον εἰσελεθῆν σωτήριον Αὐτοῦ ἐνιαυτόν, κατασπαζόμεθα Αὐτὴν καὶ αὐθις ἐν φιλήματι ἀγίῳ ἀδελφικῶς καὶ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης

αωκδ' Δεκεμβρίου κδ'

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1924

Β'

Ἡ τοιαύτη τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων διαρρυθμίσις συνετέλεσε καὶ εἰς ἄλλο τι σπουδαιότατον: εἰς τὴν ἀποκατάστασιν δηλον ὅτι τῆς εἰρήνης ἐν τῷ σώματι τῆς Ἱεραρχίας μετὰ τὸν καὶ αὐτὴν τόσον συγκλονήσαντα γνωστὸν πολιτικὸν τάραχον τῶν τελευταίων ἐτῶν. Τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς εἰρήνης διεδηλώθη ὁ μόνον ἐν τῇ ὑπὸ τὴν νέαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν τροπὴν ἀποδόσει τῶν Ἱεραρχῶν εἰς τὴν ὀλόφυρον ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς ρυθμίσεως τῶν νέων προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ὁμοθυμῳ καὶ ἐμπροσθοσῇ εἰς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας στάσει ἀπέναντι θεμελιωδῶν μεταβολῶν, αἵτινες ἐν τῷ μεταξὺ ἐπισυνέβησαν

ἐν τῇ πολιτειακῇ σφαίρᾳ. Τὰ μαθήματα τοῦ προσφάτου ἔτι παρελθόντος ἦσαν τόσον πρόσφατα, τῶν δ' ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν ἐκείνων τραυμάτων ἢ ἐπιβλώσις ἦτο τόσον νωπὴ, ὥστε οὐ μόνον ὁ κανονικῶς ἐκλεγείς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν οὐδὲ μίαν ἔλαβεν ἀπάναντι τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος ὑποχρέωσιν, οὐδὲ δι' ὑπαιτιγμοῦ κἄν τινος ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐσχέτισεν αὐτὸ πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀπεμακρύνετο ἐντεῦθεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος καὶ καθ' ἄλλην τὴν περίοδον τῆς προπαρρασκευῆς τοῦ δημοφιλίστατος ἐπὶ τῆς μορφῆς τῆς Πολιτείας καὶ κατὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Δημοκρατίας καὶ μετ' αὐτήν, ἢ Ἐκκλησίᾳ ἐτήρησεν ἑαυτὴν μακρὰν τῆς καθαρῶς πολιτειακῆς ταύτης ζυμώσεως. Σύμπασα δ' ἡ Ἱεραρχία, παρὰ τὸς πολλὰ χόθεν καὶ παντοιοτρόπως καταβληθείσας προσπάθειάς τῶν διαμαχομένων, ὅπως προστεθῆ πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν πολιτικὴν μερίδα ἢ ὅπωςδήποτε ἐκδηλώσῃ ὑπὲρ αὐτῆς συμπαθείας, ἐτήρησε στάσιν ἀξιοπρεποῦς οὐδετερότητος, οὐνεκ οἶδα, ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία καὶ Ἐκκλησία, ὡς ἀλήθειαι καὶ ἰδρύματα πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ καὶ ἀκατάλυτα καὶ αἰώνια, πρὸς οὐδὲν γήϊνον καὶ πρόσκαιρον πολίτευμα συνταβείζονται ἢ καὶ ὀργανικῶς συνδέονται, πᾶσαν κοσμικὴν ἐξουσίαν μορφῆς οἰαζήποτε, ἀναγωνίζεσθαι καὶ ἐν πάσῃ πολιτεία καὶ ἐν παντί πολιτεύματι τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων καταργαζόμεναί.

Ἄλλ' ἡ σύμπνοια τῆς Ἱεραρχίας ἐξεδηλώθη καὶ εἰς ἄλλα σπουδαῖα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ἐξ ὧν σημειώσεως ἄξιον τυγχάνει τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα. Τὸ γεγονός τοῦτο χρήζει τῆς προσηκούσης ἐνταῦθα ἐξάφρασεως καὶ δέον νὰ ἐκτιμηθῆ προσηκόντως ἡ ἀπολύτως ὁμοφωνία τῆς Ἱεραρχίας, ἀπάντων τῶν Ἱεραρχῶν ἀρθέντων ὁμολογουμένως εἰς τὸ ὕψος τῆς κλήσεως, τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν. Αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἢ ἡμερολογιακὴ μεταβολὴ εἶνε βεβαίως τι ἀνάξιον λόγου σοβαροῦ ἐν σχέσει πρὸς τὰς θεμελιώδεις καὶ αἰωνίας ἀληθείας τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας. Ἡ Πολιτεία, διὰ λόγους σκοπιμότητος καὶ πρὸς εὐκοπωτέραν καὶ ὁμοίομορφον ρύθμισιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, μετέβαλε τὸ ἡμερολογιακὸν σύστημα, προσχωρήσασα πρὸς τὸ ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ τὸ γε νῦν παραδεδεγμένον. Ἡ Ἐκκλησία, συνειδοῦσα τὴν μεγάλην ἐκ τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς διαφορᾶς τῶν ἐν τῷ Κράτει δύο ἡμερολογίων καὶ τὴν ἐκ ταύτης μεγίστην ζημίαν τῆς Χριστιανικῆς συνειδήσεως, ἔγνω νὰ διορθώσῃ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον καὶ πρὸς τὴν διορθώσιν αὐτοῦ νὰ προσαρμόσῃ τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίχα μέντοι τῆς μετατροπῆς τοῦ Πασχαλίου, τῆς ρυθμίσεως τοῦτου ἐπαφθεύσεως εἰς οὐνοδὸν τινα τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἢ εἰς οἰανδήποτε μεταξὺ αὐτῶν

συνεννόησιν. Διὰ ποῖον λόγον νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ αὐτῷ Κράτει ἡμερολόγια δύο, ἀφοῦ εἶναι λογικὸν καὶ σκόπιμον καὶ ὠφέλιμον νὰ ὑπάρχῃ ἓν καὶ μόνον;

Ἄλλ' ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ὀρθοῦ τῆς ἡμερολογιακῆς διορθώσεως. Τοῦτο ἀνεπτύχθη πολλὰκις καὶ ποικιλαχῶς ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» διὰ τοὺς ὀλίγους ἐκείνους, ὧν ἡ ἀπλοϊκὴ εὐσέβεια καθίσταται ὑποκείμενον ἐκμεταλλεώσεως ἢ ὑπὸ φανατικῶν, ἢ ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων νὰ ἀλιεῶσιν εἰς τὰ θολὰ ὕδατα, ἢ ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν καὶ ἐσκοτισμένων. Ὅτι θέλομεν κυρίως νὰ τονίσωμεν εἶνε ἢ ἐν τῷ ζητήματι τοῦτου ἀπόλυτος τῆς Ἱεραρχίας σύμπνοια, εἰς ἣν ὀφείλεται, καθ' ἡμᾶς, ἢ ἐπιτοχία τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἡμερολογιακῆς διορθώσεως. Μεταβολαὶ ἐπὶ τὸ ἀναντίρρητον βέλτιον, καὶ οἰονδήποτε τρόπον σχετιζόμεναί πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ ἀπτόμεναί κύκλου, δὲν ἐκτελοῦνται εὐκόλως καὶ ἀνευ συγκλονισμῶν. Τοῦτο διδάσκει ἡ Ἱστορία. Πάντοτε θὰ εὐρεθῶσιν αἱ λεγόμεναί σκοτειναὶ δυνάμεις, αἵτινες, ἐξ οἰωνδήποτε ἐλατηρίων καὶ πρὸς οἰοῦσδήποτε σκοποῦς ἢ καὶ ἀπλῶς ἐξ ἀγνοίας καὶ ἀμαθείας, παρεμβάλλουσι προσκόμματα, ὡς τὰ πολλὰ δυσεκτόπιστα, καὶ καθίστανται πρόξενοι ἀνωμαλιῶν οὐ τῶν τοχουσῶν. Ἐκ τῆς μεταγενεστέρως ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τρανὸν τῶν λεγομένων παράδειγμα ἔχομεν τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν, ἢ ἐν τῇ ὁποίᾳ διορθώσιν τῶν εἰς τὴν σλαβωνικὴν μετ' ἀπειρών, καὶ δὴ δογματικῶν, σφαλμάτων, ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ πρωτοτύπου μεταπεφρασμένων λειτουργικῶν βιβλίων, ἀπέληξεν εἰς τὸ σχίσμα, ἔνεκεν ἀκριβῶς τῆς ἀντιδράσεως, τῆς ἀμαθείας καὶ τοῦ φανατισμοῦ. Τοιοῦτος, ἄλλως τε, εἶνε ὁ κληρὸς πάσης προόδου καὶ βελτιώσεως τῶν ἐπὶ μακρὸν χρόνον κακῶς κειμένων. Ἡ συνειδήσις τοῦ μεγίστου μέρους τοῦ ὀρθοδόξου ἐλληνικοῦ λαοῦ, — ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀπαξάπαντος, — θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀνεχθῆ τὴν ἡμερολογιακὴν διαρχίαν, καθ' ἣν θὰ ἐπῆρχετο ἀνατροπὴ τοῦ ἑορτολογίου καὶ τοιαῦτα πρωτότερα ἐν τῇ λατρείᾳ, ἅτινα θὰ εἶχον μοιραίαν ἀντανάκλασιν ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος τοῦ λαοῦ, ὅστις βαθμηδὸν καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ ἀπεξενόδοτο ἐκ τῆς θρησκείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο κατ' ὀρθὴν ψυχολογίαν διαγνοῦσα ἡ Ἱεραρχία ἡμῶν καὶ ἐκτιμήσασα προσηκόντως τοὺς βεβαίους κινδύνους, μετ' ἀπολύτου, ἐπαναλαμβάνομεν, σύμπνοιας προέβη εἰς τὴν καθιέρωσιν τῆς διορθώσεως, ἀρκεὶ δὲ ἢ περὶ τοῦ ἐναντίου ἰδέα, διὰ νὰ ἐκτιμηθῆ, ὡς ἐμπρέπει, ἢ ὁμοφωνία αὐτῆ, εἰς ἣν καὶ ὀφείλεται ἢ τόσον ὀμαλῆ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου ἡμερολογίου, διότι εἶνε βεβαίως καὶ τοῦ ἐλαχίστου λόγου ἀνάξια τὰ ἀσήμαντα κατ' ἀεὶ τῆς κρούσματα ἀντιδράσεως.

ΑΝΤΙΛΟΓΙΑΙ

Κατηφής και άσκητική.

Ἐλέχθη και λέγεται πολλάκις και τοῦτο, ὅτι, ἡ Χριστιανική θρησκεία, ἐνδιαφερομένη κυρίως διὰ τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμελεῖ τὸ σῶμα και τὰς ἀνάγκας του και συγκεντροῖ τὴν προσοχὴν της εἰς τὸν ἀσκητισμόν. Διὰ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν ὁ κόσμος οὗτος εἶνε κλαυθμῶνος κοιλάς, ἐν τῇ ὁποίᾳ οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἀσχολοῦνται εἰς ὀλοφυρμούς διὰ τὰς ἀμαρτίας των και εἰς προπαρσκαυὴν διὰ τὸν κόσμον τὸν μέλλοντα. Ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τὴν χαρὰν και τὸ μεϊδιάμα, χρωματίζει τὰ πάντα μαῦρα και σκοτεινά, και στέλλει τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἔρημον νὰ μονάσουν ἐν κατηφείᾳ και συντριβῇ.

Ἡ τοιαύτη περὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀντίληψις εἶνε ἐσφαλμένη. Ἡ Χριστιανική θρησκεία δὲν εἶνε θρησκεία τῆς θλίψεως, τῆς συνοφρυώσεως και τῆς κατηφείας και τοῦ μονομεροῦς και ἄκρου ἀσκητισμοῦ. Διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ οἰκῶν ἐν τῇ γῆ ἄνθρωπος δὲν εἶνε μόνον πνεῦμα και ψυχὴ, ἀλλ' εἶνε συνάμα και σῶμα, ἀναγνωρίζει ἄρα και τὰς σωματικὰς του ἀνάγκας και καθαγιάζει ὡς νόμιμον πᾶσαν ἐργασίαν, δι' ἧς ὁ ἄνθρωπος προσπορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν και ἀπολαμβάνει τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου τούτου.

Διὰ ποῖον ἄλλον ἢ γῆ παράγει ἀγαθὰ τόσα και τοιαῦτα, εἰ μὴ διὰ τὸν ἄνθρωπον ; Διὰ ποῖον λόγον ὁ Θεὸς ἐπροίκισε τὸν ἄνθρωπον μὲ νοῦν και κρίσιν και λογικόν, εἰ μὴ διὰ νὰ ἐφευρίσκη και ν' ἀνακαλύπτῃ και νὰ ἐποφελῆται πάντων τῶν ἀγαθῶν τῆς προόδου και τοῦ πολιτισμοῦ ; Ποῖαν χαρὰν τοῦ ἀνθρώπου ὑψηλὴν, ἠθικὴν και νόμιμον ἀποδοκιμάζει και ἀπαγορεύει ὁ Χριστιανισμός ; Και πῶς τάχα τὸν ἀποσπᾷ ἀπὸ τὸν κόσμον, τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησε τόσον καλὸν και ὠραῖον χάριν αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ; Ποῖος θαυμάζει, χαίρει, ἀγαλλιά και σκιρτᾷ ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν φυσικῶν καλλονῶν, ἂν ὄχι μόνος ὁ ἄνθρωπος ; Ποῖος ἐμποδίζει ἢ κατακρίνει τὸν ἄνθρωπον νὰ αἰσθάνεται τὸ αἰσθημα τὸ καλαισθητικὸν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πηγάζει ἀπὸ τὴν θέαν, φέρ' εἰπεῖν, τοῦ ὑψηλοῦ, τοῦ μεγαλοπρεποῦς, τοῦ ὠραίου ; Δὲν εἶνε ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος αἰσθάνεται ἐν ἑαυτῷ τὸ αἰσθημα τοῦ ὑψηλοῦ, ἰοτίμενος ἐπὶ τῆς παραλίης και ἀτειγίζων τὴν ἀπέραντον γαληνιαίαν θάλασσαν ἢ τὸν ἄγριον σάλον της ; Δὲν εἶνε ὁ φιλόσοφος Κάντιος, ὁ ὁποῖος, ἐξ ὄλων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐξέστη πρὸ τοῦ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του ἐνάστρου οὐρανοῦ και τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ του ἠθικοῦ νόμου ; Τὸ αἰσθη-

μα τοῦ μεγαλοπρεποῦς δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν εἰς τόνωσιν τοῦ ὄλου ἀνθρώπου και αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ σωματικοῦ ; Δὲν εἶνε δὲ χαρὰς και εὐφροσύνης πρόξενος ἢ ἀπόλαυσις τοῦ καλοῦ και ὑπὸ οἰανδήποτε μὲν μορφῇ, πρὸ πάντων ὁμως τοῦ ἐν τῇ φύσει ὠραίου ;

Ἄλλὰ καταβῶμεν ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς πνευματικῆς χαρὰς και χαμηλότερον, πρὸς τὸ σῶμα. Διὰ τὸ Πλάστης τοῦ ἀνθρώπου ἐπροίκισεν ἕκαστον δι' ὠρισμένων ἱκανοτήτων, εἰ μὴ, ἴνα, ἀναπτύσων, χρησιμοποιοῦν και ἐκμεταλλεῦόμενος αὐτὰς και τὴν ψυχὴν του νὰ ἐξυψώσῃ και τὸ σῶμά του νὰ περιποιηθῇ ; Τὰ τέλαιντα ἐδόθησαν πρὸς καλλιέργειαν και πολλαπλασιασμόν και ὁ ἄνθρωπος καθῆκον ἔχει νὰ τὰ μεταχειρισθῇ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις και τοῦ ἠθικοῦ νόμου και τῶν πνευματικῶν του ἀναγκῶν, ἀλλὰ και διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ σώματος. Διὰ τὸ Θεὸς μᾶς χαίριζει ὑγιείαν, ἀντοχὴν, ἐπιτυχίαν τῶν ἐργασιῶν και ἐπιχειρήσεών μας, εὐφρορίαν τῶν ἀγρῶν μας ; Διὰ νὰ ἐπαρκῶμεν εἰς τὰς ἀνάγκας μας, και, ὅταν περισσεύωμεν, νὰ δίδωμεν και εἰς τοὺς ἐνδεεῖς. Ποῦ λοιπὸν βλέπομεν τὸν Χριστιανισμόν εἰσηγούμενον τὴν θλίψιν και τὴν κατήφειαν ; Αὐτὸς ὁ Χριστὸς δὲν ὠνείδισε τοὺς Φαρισαίους, οἴκτινες, διὰ νὰ δεῖξουν εἰς τοὺς ἄλλους ὅτι νηστεύουν, ἀηφάνιζον τὰ πρόσωπά των και περιφέροντο ἐπιδεικτικῶς σκυθρωποί ; Δὲν συνεβούλευε δὲ τοὺς ὁπαδοὺς του νὰ περιποιῶνται τὸν ἑαυτὸν των ὡς συνήθως, ὡς νὰ μὴ συνέβαινε δῆλα δὴ τίποτε ; Δὲν ὀμιλεῖ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς μαθητὰς του διαρκῶς περὶ «χαρὰς», τὴν «χαρὰν» δὲν συνιστοῦν οἱ ἀπόστολοι διὰ τῶν ἐπιστολῶν των πρὸς τοὺς χριστιανούς, δὲν εἶναι δὲ εἰδικὸς χριστιανικὸς ἔκτοτε ὁ χαίρετισμὸς «χαίρετε ἐν Κυρίῳ», «χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε», «πάντοτε χαίρετε ;».

Οὔτε δὲ και ἀποτελεῖ ὁ λεγόμενος ἀσκητισμὸς τὸν μόνον τάχα κλῆρον πάντων τῶν ὁπαδῶν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Ἄν μερικαὶ φύσεις νομίζουν ὅτι πλεότερον προάγουσι τὴν ἐν τῇ ἠθικῇ πρόοδόν των διὰ τῆς ἀποφυγῆς τῆς κοινωνίας και διὰ τῆς ἐρημικῆς ἀπομονώσεως πρὸς ἀσκησιν βίου πνευματικωτέρου, οὐδὲν τὸ παράδοξον. Διότι βεβαίως—διὰ νὰ ἐννοοῦμεθα—τὴν ἀσκησιν ἐννοοῦμεν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν καθαρῶς χριστιανικὴν ἐννοίαν, και οὐχὶ τὴν παρεξηγημένην και ἐστρεβλωμένην ἀσκητικὴν τῶν Ἰνδῶν φακιρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφήνουν τὸ σῶμά των βορὰν τῶν παρασίτων και τοὺς ὄνυχας των νὰ λαμβάνουν μορφὴν πτυαρίων. Ἄλλὰ ὁ τοιοῦτος ἀσκητικὸς τρόπος τῆς ζωῆς εἶνε ἴδιος δι' ὠρισμένα ἄτο-

μα ἐξειδικασμένης ψυχικῆς συνθέσεως. Ὁ γνώμων τῆς ζωῆς ὁ κοινός, ὁ εἰς πάντας τοὺς χριστιανούς ὡς καθήκον προβαλλόμενος ὑπὸ τῆς θρησκείας των, εἶνε ἡ ἐντολὴ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης. Ἄλλ' ἡ ἀμοιβαία αὕτη ἀγάπη ὡς προϋπόθεσιν ἔχει τὴν κοινωνικὴν συμβίωσιν τῶν χριστιανῶν, δηλαδὴ τὴν ἐν τῷ κοινωνικῷ περιβάλλοντι ἀνακούφισιν τοῦ πλησίον, ἐφ' ὅσον ἡ ἀγάπη εἶνε κατ' ἐξοχὴν κοινωνικὴ ἀρετὴ καὶ ἡ ἔννοια τῆς ἀμοιβαιότητος προϋποθέτει κοινωνικὸν σύνολον. Κοινὸς λοιπὸν πάντων νόμος εἶνε ὁ νόμος τῆς ἀγάπης, ἡ πλήρωσις δ' αὐτοῦ δὲν εἶνε κατορθωτὴ ἐν τῷ ἐρημικῷ ἀσκητικῷ βίῳ, ἀλλ' ὅπου οἰκογένεια, κοινωνία καὶ πολιτεία ἀνθρώπων, ὅπου δηλαδὴ βίος κοσμικός, οὐδὲ ὑπάρχει χαρὰ μεγαλύτερα ἐκείνης, τὴν ὁποίαν αἰθάνεται ὁ ἐκκληρῶν τῆς ἀγάπης τὸν νόμον τοῦτον καὶ δι' αὐτῆς ὑποστηρίζων καὶ προάγων τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Ἄλλὰ, ναί! Εἶνε καὶ θλίψεως θρησκεία, ἡ θρησκεία ἡ Χριστιανική. Διότι οἱ ἀντιλέγοντες τὴν θέλουν θρησκείαν χαρᾶς, — τῆς ἀθμιέτου χαρᾶς! Καὶ τὴν θεωροῦν θρησκείαν σύνοφρον καὶ σκυθρωπάζουσιν καὶ βλοσυράν, διὰ τὸν λόγιον ὅτι ἀποδοκιμάζει μετὰ περισσῆς αὐστηρότητος τὰ κακὰ πάθη. Ἄλλ' ἀπὸ ταύτης τῆς ἀπόψεως, βεβαίως εἶνε θρησκεία στενοχωρίας καὶ θλίψεως. Διότι, ἀναλαμβάνουσα τὸ ἔργον τῆς μετὰ πᾶσαν προσπάθειαν συμπνιγομένης καὶ ἐκριζομένης συνειδήσεως, ψέγει τοὺς ἐκτροπομένους καὶ ἐπιτιμᾷ, εἰς μετάνοιαν παροτρύνουσα, κατὰ τὴν περίοδον δὲ τῆς μετάνοιας εἶνε θρησκεία θλίψεως καὶ κατακρίσεως καὶ κατανύξεως καὶ συντριβῆς, καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἐπαναγῆν τὸν ἀνθρώπον καὶ πάλιν εἰς τὴν προτέραν ἀγνήν χαρὰν τῆς ἀθωότητος.

Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἶνε — λέγουν — τῶν κατηφῶν καὶ τῶν σκυθρωπῶν. Οἱ ταῦτα ἰσχυρίζόμενοι οὐδέποτε φαίνεται, εἶδον, γνησίους χριστιανούς. Ἄλλ' ἐὰν ὑπάρχη χαρὰ πραγματικὴ, χαρὰ ἀληθινή, καθαρὰ χαρὰ, ἀγνή ὡς ἡ ἀκτίς τοῦ ἡλίου, εἶνε ἡ χαρὰ τῆς ψυχῆς τοῦ χριστιανοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ «χαρὰ τοῦ Θεοῦ». Ἡ χαρὰ, τὴν ὁποίαν ἀξιοῖ ἀπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ ἁμαρτωλὸς ἢ ὁ ἄπιστος, εἶνε χαρὰ κηλιδωμένη καὶ ἔνοχος. Αὕτης τὸ ἀπόσταγμα εἶνε ἡ θλίψις καὶ ἡ κατῆφεια.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Πρὸς τὸν ἐν τῷ «Πανταίνῳ» ἀδιαλείπτως ἡμερολογούντα καὶ τὰ πάντα ψέγοντα, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ προσωνυμία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς «σεπτῆς κορυφῆς τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» δὲν ἐφευρέθη ἐν Ἑλλάδι ἐσχάτως, οὐδ' εἶναι σκόπιμος, ἀλλὰ μυριόλεκτος τυγχάνει, καὶ πρὸς τὴν πραγματικὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θέσιν ἐν τῇ καθόλου ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἀνταποκρίνεται. Διὰ τῆς εἰρημένης προσωνυμίας οὐδὲν πλέον τῶν συνηθεστάτων χαρακτηρισμῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς Πρωτοθρόνου καὶ ὡς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐζητήθη νὰ ἐκφρασθῆ, βεβαιωθῆτω δὲ ὁ ἡμερολογῶν ὅτι οὐδεὶς ἐν Ἑλλάδι ἐβουλεύθη ποτὲ νὰ ἐξάρη ὑπὲρ τὸ δέον τὸ κύριον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐπὶ μειώσει τοῦ κύριου τῶν «παλαιφάτων» τῆς Ἀνατολῆς Πατριαρχείων, ἀπόβλητος δὲ καὶ ἦτο καὶ εἶναι πᾶσα περὶ πρωτείου ἰδέα. Ἄλλ' ἐν Ἑλλάδι δὲν συμμεριζόμεθα τὴν ἀξιοθρήνητον τάσιν πρὸς ταπεινώσιν καὶ περιφρόνησιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μετὰ τὰς προσφάτους ἀνηκούστους συμφοράς, μετ' ἀφάτου δὲ θλίψεως παρακολουθοῦμεν τὰ κατ' αὐτοῦ πλήγματα. Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ πολυκρότου καταστάματος ζητήματος τοῦ ἡμερολογίου, πρὸς ὃ παραδοξότατα ὁ ἡμερολόγος τοῦ «Πανταίνου» συνέδεσε τὴν προσωνυμίαν τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου κρίνομεν περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅ,τι πολλάκις ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἀνεπτύχθη. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἕνεκα σπουδαίων λόγων, ὡς μόνη αὕτη εἶναι ἀρμοδία νὰ κρίνῃ, ὡς καὶ ἄλλαι Ὁρθοδόξαι Ἐκκλησίαι ἐπραξάν, κανονικῶς προέβη εἰς ἀπόφασιν, μὴ θίγουσαν μήτε τὰ δόγματα μήτε τὰς παραδόσεις τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀνταποκριθεῖσα εἰς τὴν ὀρθότητα μὲν καὶ ἀκρίβειαν τοῦ ζητήματος, τὴν πνευματικὴν δ' ἐπιδιώξασα τοῦ λαοῦ ὠφέλειαν. Ἐὰν ὅμως αὕτη ἡ ἐκείνη ἡ Ἐκκλησία ἔχῃ λόγους τοπικούς πρὸς ἀναβολὴν δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μὴ σέβηται τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην καὶ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν. Ἄποπον θὰ ἦτο νὰ ἰδρυθῆ λ. χ. Σύλλογός τις Ὁρθοδόξων ἐν Αἰγύπτῳ, ἀνθιστάμενος εἰς τὰς κανονικὰς ἀποφάσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας καὶ νὰ τυγχάνῃ ἡθικῆς ὑποστηρίξεως ἐντεῦθεν, νὰ δημοσιεύωνται ἀνακριβῆ καὶ ἀνιστόρητα αὐτοῦ ὑπομνήματα καὶ ψευδεῖς ἐδήσεις πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῶν κανονικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, νὰ ὑποβάλῃται

ἡ ἀνταρσία ἱερέων ἀπειθούντων εἰς αὐτάς καὶ νὰ διδάσκωνται οὗτοι ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ ἱεουργῶσι παρὰ τὰ διατεταγμένα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρέων. Οὐδεμία ποτὲ μεταβολὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς διόρθωσιν τινος κακῶς κειμένου ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ ὀρθοῦ ἐγένετο ἄνευ τινὸς διαταραχῆς τῶν ἀπλουστέρων. Οὐχὶ δὲ σπανίως, δυστυχῶς, τούτων τὴν ἀπλότητα καὶ εὐσέβειαν ἐκμεταλλεύονται ἰδιοτελῶς ἰσχυρογνώμονες ἄνθρωποι, οἵτινες, ἐξεγείροντες τοὺς ἀπλοϊκοὺς κατισχύουσι καὶ καταναγιάζουσι τὴν Ἐκκλησίαν νὰ μὴν ἐπιλαμβάνηται τῆς διορθώσεως τοῦ κακῶς κειμένου, ἢ τῆς εἰσαγωγῆς καλοῦ τινος καὶ ὠφελίμου. Μυρία παραδείγματα καὶ παλαιὰ καὶ νέα μαρτυροῦσι τοῦτο. Ἄλλ' ὡς Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἔλεγεν «οὐχ οὕτω μέγα, τύπον ἀγαθοῦ διςώσασθαι, ὡς τὸ καινοτομήσαι θεοσέβειαν». Ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἐποχῆς ἐπὶ τῶν παρελθόντων περιπτώσεων σοβαρῶν διαφωνιῶν μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐν ἄλλοις μὲν καὶ δὴ καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς ζέορτης τοῦ Πάσχα ζητήματι. Ἄλλὰ πῶς ἐπολιτεύοντο αἱ Ἐκκλησίαι τότε, ἀρκούμεθα ν' ἀναφέρωμεν τὸ ἐξῆς παράδειγμα. Κατὰ τὸν Ἀλεξανδρινὸν Πασχάλιον, κανόνα τὸ Πάσχα τοῦ 454 ἔδει νὰ ἑορτασθῆ τῇ 24 Ἀπριλίου, ἀλλὰ κατὰ τὸν Ῥωμαϊκὸν Πασχάλιον κανόνα τοῦ ἐτους ἐκείνου συνέπιπτε τῇ 17 Ἀπριλίου. Ὁ Πάπας Ἀλέξανδρος Προτέριος, ἐχόμενος τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας τοῦ ζητήματος ἐπέμεινε εἰς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 24 Ἀπριλίου, ἀλλ' ἐπέμεινε καὶ ὁ τῆς Ῥώμης Ἐπίσκοπος Λέων Α', ἐχόμενος τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθους καὶ τῆς παραδόσεως, τῆς ἐπὶ ἐσφαλμένου ὑπολογισμοῦ τῆς ἰσημερίας στηριζομένης. Ὁ Λέων ἠξίωσε παρὰ τοῦ ἀγίου Προτερίου θὰ συμμορφωθῆ πρὸς τοὺς ἐν Ῥώμῃ γενομένους ὑπολογισμοὺς τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Ἄλλ' ὁ Προτέριος ἀπέκρουσε τὴν ἀξίωσιν τοῦ Λέοντος προβάλλων τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκριβείαν τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἰσημερίας καὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Κατὰ παράκλησιν τοῦ Λέοντος ἐπενέβη καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Μαρκιανός, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπέμεινε ὁ ἅγιος Προτέριος, ὑποδεικνύων ὅτι ὑπὲρ τῆς 24 Ἀπριλίου συνηγορεῖ ἡ ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια. Ὁ Λέων τῆς Ῥώμης δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ αὐτὴν, ἐκ κακῶς δ' ἐννοουμένης συντηρητικότητος ὑπεστήριξε τοὺς κατὰ παράδοσιν ἐσφαλμένους ὑπολογισμοὺς τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης ἑορτῆς. Χάριν ὅμως τῆς ἐνότητος καὶ τῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας studio unitatis et pacis, ὡς ἔγραψεν, ὑπεχώρησε, προσεπιδηλώσας «Non quia hoc ratio manifesta docuerit sed quia unitatis, quam maxime custodimus cura persuaserit». Ὁ Ἐπίσκοπος Ῥώμης ὑπεχώρησε,

πεισθεὶς οὐχὶ ἐκ τοῦ λόγου καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας, ἀλλ' ἐκ τῆς μερίμνης πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν του ἐνότητα. Ὅποιον λαμπρὸν παράδειγμα! Οἱ διάδοχοι τοῦ Λέοντος ἐπέμειναν καὶ μετὰ τοῦτο εἰς τὸ σφάλμα, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐξενίκησεν ἡ ὀρθότης καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια, ὧν ὑπερημύνατο τότε ἡ Ἀλεξάνδρεια. Σήμερον ὁ «Πάνταινος» ἀντιπροσωπεύει τάσιν ὅπως ἀντίθετον πρὸς τὴν Ἀλεξανδρινὴν παράδοσιν. Ἐκτὸς ἄλλων, δημοσιεύων εἰς περίοπτον θέσιν, τὴν «αἵτησιν» τῶν ζηλωτῶν τῆς ὀρθοδοξίας, οἵτινες ἀπαρτίζουσι τὸν ...«Σύλλογον τῶν Ὀρθοδόξων» τὸν κατὰ τὴν ὁδὸν Κάτω Ἀδριανοῦ, θεωρεῖ «ὀρθόδοξον» νὰ συνοδεύσῃ τὴν κρίσιν του διὰ τῆς ὑποθέσεως, ὅτι «ἐὰν δὲν ἠπειλοῦντο κατὰ κληρικῶν αἱ μεγαλύτεραι τῶν ποιῶν καὶ ἐὰν ὁ λαὸς ἐπετρέπετο νὰ ἐκφράσῃ τὴν περὶ ἡμερολογίου γνώμην του διὰ δημοψηφίσματος, πλὴν τῶν ἀσεβῶν ἢ τῶν ἀδιαφόρων περὶ τὴν ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα ἢ καὶ τῶν ἀπλῶς ξενομανῶν, πάντες θ' ἀπεφαίνοντο ὑπὲρ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου». Παρεθέσαμεν ὀλόκληρον τὴν «ὑπόθεσιν» ταύτην διὰ νὰ παράσχωμεν αὐτοῦσιον τὸ μέτρον τῆς κρίσεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης, τὸσον χθαμαλὰ φρονούσης περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διότι, ἐὰν ἀπεφάσιζε νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν, θὰ ὠμολόγει τὸ ἄλλο, τοῦτο: ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι ἐνταῦθα, οἵτινες ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῶν «Ὀρθοδόξων» σύρουσιν ὀπισθὲν τῶν ὀλιγαριθμῶν τινῶν εὐπίστους καὶ ἐκμεταλλευσίμους, οὐδὲ θὰ ὑπῆρχον κἄν, ἐὰν οἱ περὶ τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα ἐτήρουν περισσοτέραν εὐσχημοσύνην. Διότι ἐξ Ἀλεξανδρείας ὑποθάλλονται τὰ γελοῖα ταῦτα σκάνδαλα. Εἶνε ὄντως λυπηρὸν, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς ὑποβιβάζει ἑαυτὴν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως ἐντύπου, οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης προσοχῆς ὑπ' οὐδενὸς ἐνταῦθα ἀξιοθέντος.

§§ Ὁ λεθριώτατος ἀποδεικνύεται ὁ τελευταῖος πρὸ τετραετίας ψηφισθεὶς νόμος περὶ διαζυγίου. Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὑπῆρχον πρὸς ἐκδίκασιν ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν περὶ τὰς 100 αἰτήσεις διαζυγίων. Ὁ νόμος διευκολύνει τὴν διάζευξιν καὶ σαλεύει τὰ θεμέλια τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας. Ἡ Ἐκκλησία διεμαρτυρήθη κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου ἐκείνου, ἀλλὰ, δυστυχῶς, δὲν εἰσηκούσθη.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Διὰ Διατάγματος τῆς 20 Δεβρίου π. ἔ. ὁ ἐν τῇ συνοικίᾳ τῶν Κάτω Πετραλώνων Ἀθηνῶν Ναὸς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἀποσπώμενος, ἐκ τῆς ἐνορίας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθορίζεται ἐνεριακὸς Ναός.

— Διὰ Διατάγματος τῆς 5 Δεβρίου π. ἔ. ἐπεκυρώθη ἀπό-

φασίς τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Ῥεθύμνης περὶ ἀνταλλαγῆς τοῦ ἐν αὐτῷ διαλαχθενομένου μοναστηριακοῦ κτήματος.

— Διὰ Διατάγματος τῆς 5 Δ)βρίου π. ἔ. ἐπεκυρώθησαν αἱ ἀποφάσεις τῆς μοναστηρ. Ἐπιτροπείας Ῥεθύμνης περὶ ἐκποιήσεως μοναστηριακῶν κτημάτων.

— Διὰ Διατάγματος τῆς 19 Δ)βρίου π. ἔ. ὁ εἰς τὸν ἐν Λευκάδι ἐνορ. Νᾶδν τ.ῦ Ἀγ. Μηνᾶ ὑπαγόμενος Νᾶδς τῆς Ὑπεραγίας Θεοῦκος «τὰ Εἰσόδια» ὡς παρεκλήσειν αὐτοῦ, παύει τοῦ λοιποῦ τοῦ νὰ θεωρῆται τοιοῦτος, ἅτε τυγχάνων συναδελφικός, θέλει δ' ἐξακολουθήσῃ αὐτοδιοικούμενος ὡς καὶ πρότερον.

— Δι' ὑπουργικῶν ἀποφάσεων παρεσχέθη ἡ ἄδεια συλλογῆς ἐράνων διὰ τοὺς ἀκολούθους σκοποὺς α'.) ὑπὲρ ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου β' Νεκροταφείου, β'.] διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος Ἱ. ἰσοῦ γ'.] ὑπὲρ ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Νικολάου τῆς συνοικίας Μαλάγος, δ'.] ὑπὲρ τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἐλεούσης τοῦ προαστείου Κερκύρας Μενδουκίου καὶ δι' ἀγαθοεργοῦς σκοποῦς, διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἔξωθεν τοῦ χωρίου Ἀλιστράτης παρεκκλησίου τῶν Ἀγίων Θεοδώρων (τῆς Μητροπόλεως Ζίχνης), καὶ ς'.] ὑπὲρ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ καταρρέοντος Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Δημητρίου τῆς κοινότητος Κρανιδῆς.

— Δι' ὑπουργ. ἀποφάσεων παρατείνεται ὁ χρόνος τῆς διενεργείας ἐράνων α'. διὰ τὴν ἀνακαινίσιν τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ β'. ὑπὲρ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Διονυσίου Πατρῶν.

— Ἐξ ὀνόματος τῆς ἐνδημούσης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κων]πόλεως, ὁ προεδρεύων Μητροπολίτης Νικαίας δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐκκλησίας Κων]πόλεως πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῖς συλλυπητηρίοις διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Γρηγορίου Ζ'.

— Ἐχορηγήθη ἄδεια μηνιαίας ἀπουσίας δι' Αἴγυπτον εἰς τὸν ἱεροκήρυκα Ἀττικῆς ἀρχιμ. κ. Ἱερόθεον Καρελάν.

— Εἰς τὰ μέλη τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὁ Μ. Ἀρχ. ἐπίσκοπος δι' ἰδιαιτέρων γραμμάτων ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὰς πατρικὰς αὐτοῦ εὐχὰς, διὰ τοὺς οὓς κατέβαλον κόπους πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐράνου τῆς κῆμέρας τῶν Πτωχῶν». Τὰ ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα ἀνήλθον ἤδη εἰς 77, τὰ δὲ διοικητικὰ αὐτῶν Συμβούλια ἀριθμοῦσι ὑπὲρ τὰ 600 μέλη.

— Ὁ Σ. Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγ]πόλεως κ. Πολύκαρπος δημοσιεύει μακρὰν ἐπιστολὴν ἐν τῇ θρησκευτικῇ Ἡχοῖ» τοῦ Σικάγου, δι' ἧς εἰσθεναρῶς ὑπερμύνηται τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐξαρτῶνται αἱ Ἑλληνικαὶ παροικίαι ἀπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου: παρέχει δὲ ὑποθήκας εἰρήνης καὶ

ὁμονοίας εἰς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνας, εἰς τὴν διαίρειν τῶν ὁποίων οὐκ ὀλίγον συντελοῦν οἱ ἐπιδραμόντες ἐκεῖ κληρικοί καὶ Ἀρχιερεῖς.

— Ὁ Σύλλογος τῶν Φιλοδένδρων ἐν Μεγαλοπόλει ἐν ἐν ὀλομελεῖα ἀνεκήρυξεν ἐπίτιμον πρόεδρον τὸν Σ'. Μητροπολίτην Γόρτυνος καὶ Μεγαπόλεως κ. Πολύκαρπον ὅστις ἀπήντησεν ἐκτενῶς, προτρέπων εἰς τὴν ἀναδάσωσιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὰ δένδρα καὶ ἀποστείλας καὶ δραχ. ἐλατῶν πρὸς ἐπίσχυσιν αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κ)πόλεως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φ. λαδελφείας ἐκλήθη εἰς ἀνακρίσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας διὰ δημιουργηθὲν ζήτημα περὶ κοιμιτάτου δῆθεν καὶ ἐράνων. Ἀνακρινόμενος ὁ Σεβ. κατέθεκεν ὅτι προῦκειτο ἀπλῶς περὶ φανερῶν προσφορῶν (τακτικῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας δημοσιευομένων) διαφόρων χριστιανῶν, αἵτινες διετέθησαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς κυριῶν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των εἰς φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

— Καθ' ἃ ἀναγράφει ὁ «Πάνταινος» συνῆλθον τῇ 22α Δ)βρίου ε. ἔ. ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Μ. οἱ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον Μητροπολίται εἰς συνοδικὴν συνδιάσκεψιν», ἐν ἧ ἀντηλλάγησαν σκέψεις ἐπὶ τοῦ Διαγράμματος τῶν ἐργασιῶν τῆς μελλούσης Οἴκου. Συνόδου καὶ διευτυπῶθη ἡ ἀπάντησις τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν σχετικὴν ἐπιστολὴν τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁ Ρῶσος Ἀρχιεπίσκοπος Κισνοβίου Ἀναστάσιος, ὁ τσαῦτα ζητήματα προκαλέσας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Κων]πόλεως, κατ' εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου ἀποστέλλεται ὑπὸ τῶν ἐν Σερβίᾳ Ρῶσων Ἀρχιερέων εἰς Ἱεροσόλυμα ἵν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκεῖ Ρωσικῆς Ἀποστολῆς καὶ ἐβοηθήσῃ εἰς τὸ προπαρασκευαστικὸν ἔργον τῆς Οἰκουμηνικῆς Συνόδου!

— Καθ' ἃ πληροφορεῖ ὁ «Πάνταινος», ἀνεκοινώθησαν διὰ γραμμάτων τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν Α. Θ. Μ. τὸν Πατριάρχην Δαμιανὸν τὰ περὶ τῆς μελετωμένης Οἴκου. Συνόδου διαθήματα τῶν Ἐκκλησιῶν Κων]πόλεως καὶ Ἀντιοχείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ἈΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Κατὰ τὸν «Πάνταινον» ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος λατῶν ἐκ Κων]πόλεως τὸ ἐν ἄλλῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιευθὲν «διάγραμμα» τῆς μελλούσης Οἴκ. Συνόδου, ἀδελφικῶς ἀνήγγειλε τὸ γεγονός πρὸς τὴν Α. Θ. Μ. τὸν Πάπαν καὶ Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, ἐπὶ κοινῇ συνηνοήσει καὶ συμπράξει».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας ἀπεφάσισεν ὅπως προτείνη τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συγκρότησιν οὐχὶ Οἰκουμηνικῆς Συνόδου, ἀλ-

λά Προσυνόδου ἐν Νύσση ἢ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν μελέτην τῶν θεμάτων τῆς μελλούσης Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Τοῦ Σεβ. μητροπολίτου Ναυπακτίας καὶ Εὔρυτανίας ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἀνὰ τοὺς ναοὺς, διὰ τὸν Οἶκον τυφλῶν δρχ. 885.50, δι' Ἐρυθρὸν Σταυρὸν δρχ. 209.50, διὰ Πανάγιον Τάφον δρχ. 975, διὰ θύματα Σαρωνικοῦ 656, δι' Ὁρφανοτροφεῖον Βουλαγαμένης δρχ. 214, ἐν ὄλφ δρχ. 2940.

—Ὁ Πρόεδρος τῶν Ναυτεργατῶν Πειραιῶς κ. Βασίλειος Μαντζούβαλος, ἐπισκεφθεὶς τὸ ἐν Βουλαγαμένη Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον, προσέφερον εἰς τὸν Διευθυντὴν ὑπὲρ τοῦ ἰδρύματος δρχ. 500.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΦΙΛΟΠΤΩΧΑ ΤΑΜΕΙΑ

Γενικὸς ἀπολογισμὸς τῆς «ἡμέρας τῶν πτωχῶν»

18 Δεκεμβρίου 1924

1	Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον	Δρχ.	
	Μονῆς Πετρακῆ	5.000.—	
	Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	15.000.—	
	Τράπεζα Ἀθηνῶν	2.000.—	
	» Βιομηχανίας	3.000.—	
	Κόμησσα Λουίζα Ριανκούρ	5.000.—	
	ὁ πρῶην Κων)πόλεως Μελέτιος	1.000.—	
	Δημήτριος Θεολογίτης	200.—	
2	Μητροπολιτικὸς Ναὸς Ἀρχιεπισκοπῆς	13.498.50	
3	Ἅγιος Παῦλος	16.731.40	
4	Ἁγία Φωτεινὴ	2.800.—	
5	Ἅγιος Ἀθανάσιος Θεσμίου	4.975.—	
6	Ἁγία Αἰκατερίνη Πλάκας	4.850.—	
7	Ἅγιος Ἀλέξανδρος Παλ. Φαλήρου	9.635.50	
8	Ἅγιοι Ἀσώματοι Θεσμίου	4.625.—	
9	Ἅγιοι Ἀπόστολοι	1.932.40	
10	Γέννησις Χριστοῦ Χριστοκοπίδου	2.752.—	
11	Ἅγιος Γεώργιος Καρύτσης	24.312.—	
12	Ἅγιος Γεώργιος Κυψέλης	14.697.—	
13	Προφήτης Δανιὴλ	3.374.—	
14	Ἅγιος Δημήτριος Ἀμπελοκήπων	5.270.—	
15	Ἅγιος » Κηφισιάς	4.854.—	
16	Ἅγιος » Μπραχάμι	1.807.50	
17	» » Ψορρή	6.406.—	
18	» Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης	17.373.—	
19	Ἁγία Εἰρήνη	1.355.—	
20	Ἅγιος Ἐλευθέριος (Ἄρεως)	5.550.—	
21	Ἁγία Ζώνη	2.418.—	
22	Προφήτης Ἡλίας Παγκρατίου	7.198.—	
23	Κοίμησις Κυνοσάργους	1.887.—	
24	Ζωοδόχος Πηγή	10.129.50	
25	Τρεῖς Ἱεράρχαι	5.013.—	
26	Ἅγιος Ἰωάννης Βουλαγαμένης	4.043.—	
27	» » Παργαρέτας	3.583.—	
28	» » Σεπόλια	1.100.—	
29	Κοίμησις Θεοτόκου Ἀμαρουσίου	1.549.—	
30	» » Κολοκυνθοῦς	3.250.—	
31	Ἅγιοι Θεόδωροι Χρυσοση'αιωτίσης	14.828.55	
32	» » Χρυσοκαστριωτίσης	1.730.—	
33	Ἅγιος Κωνσταντῖνος Ὁμονοίας	5.304.20	
34	» » Παλαιῶς	11.076.55	
35	Ἅγιος Λουκάς Πατησίων	3.252.—	
36	Ἁγία Μαρίνα	5.128.85	
37	Ἅγιος Μελέτιος	3.288.90	
38	Μεταμόρφωσις Καλλιθέας	4.047.—	
39	» » Λεωφόρου Συγγροῦ	1.557.—	
40	» » Πλάκας	8.602.85	
41	Ἅγιος Νικόλαος Πατησίων	3.702.20	
42	» » Ἀμαρουσίου	1.213.50	
43	» » Πευκακίων	17.322.85	
44	» » Ραγκαβᾶ	3.817.15	
45	» Παντελεήμων Ἀχαρνῶν	27.840.—	
46	» » Ἰλισσοῦ	4.571.40	
47	Ἅγιος Σπυρίδων Σταδίου	6.891.40	
48	Ἅγιος Ἀρτέμιος	1.571.40	
49	Ταξιάρχαι Πολυγώνου	14.171.—	
50	» » Πύλης Ἀγορᾶς	2.334.—	
51	Ἁγία Τριάς Κεραμεικοῦ	595.—	
52	Ἅγιος Φίλιππος	4.840.—	
53	Κοίμησις Θεοτόκου Μοναστηρακίου	5.414.25	
54	Ἅγιοι Ἀπόστολοι Τζιτζιφιᾶς	2.418.50	
55	Ἁγία Μαρκέλα Βοτανικοῦ	442.70	
56	Μεταμόρφωσις Μοσχάτου	3.325.—	
57	Ἅγιος Γεώργιος (Δοργούτη)	2.541.50	
58	» Λάζαρος, Βύρωνος	5.000.—	
59	Ἁγία Τριάς Ἡρακλείου	859.—	
60	Καπνικαρέα	2.192.—	
61	Ἅγιοι Ἀναγυροί	8.074.—	
62	Ἁγία Τριάς Πειραιῶς	28.732.—	
63	Ἅγιος Βασίλειος »	13.339.—	
64	» Γεώργιος Κερατοῖνι	182.50	
65	» Ἐλευθέριος Πειραιῶς	3.849.—	
66	Εὐαγγελίστρια »	17.025.50	
67	Προφήτης Ἡλίας »	6.465.—	
68	Ἅγιος Κωνσταντῖνος »	7.109.20	
69	Μεταμόρφωσις »	5.900.—	
70	Ἅγιος Νικόλαος »	6.912.40	
71	Ἁγία Σοφία »	8.243.—	
72	Ἅγιος Σπυρίδων »	15.458.50	
73	» Δημήτριος »	4.807.—	
74	» Διονύσιος »	3.600.—	
75	» Μηνᾶς Σαλαμίνος	477.50	
76	» Δημήτριος »	311.40	
77	Νέου Φαλήρου	1.019.—	
			519.552.55

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρωτοσύγκελλος ἀρχιμ. Μ. Κωνσταντινίδης, Ἀρχιμ. Προκόπιος Τζαβάρας, Ἱερεὺς Παν. Καλογερέσης, Ἱερεὺς Λουκάς Παπαναστασίου, Μαρία Εὐγενίδου, Μαρίνα Τσάκωνα, Μαρία Α. Παναγιωτοπούλου, Μαρία Ἀντωνάκου.

Ὁ Λογιστὴς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Ὁ Ταμίας ΕΜΜ. ΦΑΡΛΕΚΑΣ

NEA BIBLIA

Δημητρίου Α. Πετρακάνου. Τὸ μοναχικὸν πο-
λίτευμα τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω. Τύποις Ἄδ. Χα-
τζηθεοδώρου. Ἀθῆναι 1925.—Ὁ ἀπὸ μακροῦ χρό-
νου περὶ τοὺς μοναστὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τὸ πο-
λίτευμα αὐτῶν καὶ τοὺς ἀγιορειτικοὺς θεσμοὺς ἀσχο-
λούμενος συγγραφεὺς τῆς ὑπερδιακοσιοσελίδου ταύ-
της πραγματείας, διαλαμβάνει ἐν αὐτῇ συστηματι-
κὴν ἔρευναν τῆς ἐν Ἄθῳ ἰσχυροῦς κανονικῆς καὶ
ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας, διαφωτίζουσαν τὸ πολί-
τευμα τοῦ Ἁγ. Ὁρους. Καὶ ἐν μὲν τῷ Γενικῷ μέ-
ρει ἐξετάζει τὴν σύνθεσιν τῆς Πολιτείας τοῦ Ἄθω
διὰ τῆς ἐρεύνης τοῦ Τυπικοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἀσκητικοῦ
πολιτεύματος καὶ τῶν προνομίων του· ἐν δὲ τῷ Εἰ-
δικῷ ἀσχολεῖται περὶ τὰς κυριάρχους μονὰς καὶ τὰς
ὑποτελεῖς καὶ περὶ τὰς σχέσεις αὐτῶν διὰ λεπτομε-
ροῦς διακριβώσεως τῆς τε κεντρικῆς ὀργανώσεως,
τῆς μοναστηριακῆς διοικήσεως, τῆς τοῦ μοναχοῦ κα-
ταστάσεως κτλ. Τὸ ἔργον εἶνε συντεταγμένον μετὰ
ἐπισταμένην μελέτην τῶν πηγῶν καὶ ὑπὸ τὸ φῶς
τῆς σχετικῆς παλαιότερας τε καὶ νεωτέρας φιλολο-
γίας, ἀποτελεῖ δὲ μονογραφίαν περὶ τοῦ Ἁγίου Ὁ-
ρους πολλῆς ἀξίας.

ΕΡΑΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Ὡς ὁ πίναξ α'. δραχ. 60,072.—
, , , β'. » 8,814,50
, , , γ'. » 19,047,70

Πίναξ δ'. Σ. Μητροπολιτῆς Ναυπαιτίας 975, Ἡγουμ.λιον
Χελοβιστίσης ; (Ἄμορροῦ) 100, Ἡρόδιος Μπαρμπινιώτης
ἐκ Μαρμάρης (Δ. ἐχίνου) Μεσολογγίου 150, Πρόεδρος
κοινότητος Μπαροβήκου 50, Πρόεδρος κοινότη. Χαταίνης 50,
πρόεδρος κοινότη. Κότταρι Καλαμπ. 100, πρόεδρος κοινότη.
Βελετσάνων Καλαμπ. 50, πρόεδρος κοινότη. Κονισκοῦ 49,
πρόεδρος κοινότη. Ζαγοριανῆς Ἰωάν. 100, πρόεδρος κοινότη.
Ραφτανάλιον 100, πρόεδρος κοινότη. Καναλιῶν Καρδ. 100.
Τοποτ. Μητροπ. Ἀργολίδος 942,50, Ἰ. Ναός Ἁγ. Βλασίου
(Δαδίστ) 250, Ἰ. Ναός Ἁγ. Δημητρ. (Ξυλοκερατ.) 270,
Ἄρχ. ἐπίτρ. Θυρέας 668, Ἁγ. Γεώργ. (Κακοχωρίου) 39,
Ἁγ. Γεώργ. (Μελισ. Αἰγίου) 60, Ἄγ. Κων.τίνος (Κ. Δομι-
νίου) 135, Σταμ. Καρνεζῆς (Ἀΐγινα) 100, ἐνορία Ταξιαρχῶν
(Περαχώρα) 100, Δημ.Κουτσουράκης (Λεβιδίου) 230, Ζωοδ.
Πηγὴ (Αἰγίου) 187, Κοινότητος Κριτσινίου (Τρικ. 40.—
Κλοκατοῦ (Τρικ.) 49.— Βοτσιδίου (Τρικ.) 47,60, Ἰτάμος
Καρδίτσης 50.— Ἀρδανίου (Τρικ.) 100.— Δραγοβιτισίου
Ἰερατ. Τρικκάλων 97, Ἀνώνυμος 99, Διάφορος 1825,50,
Ἐπαρχία Βελλῆς καὶ Κοινότης 1669,50 Κοινότης Σαλέτσι
(Δαρίσης 100.— κοινότης Μπάγια 97, κοινότης Βόργιαν-
νης 49, κοιν. Παλαιοχωρίου Πραβίου 300, κοιν. Λοριγκό-
βης (Ἐπισκ. Ἰερισσοῦ) Ἁγ. Ὁρους 500, κοιν. Βοιβόδας
96,80, Ναός Ἁγίας Σοφίας Πειραιῶς 600.— Ν. Παπαθαν-
ασίου Πρόεδρος κοιν. Αἰθαλῆς (Καρδίτσα) 50, Γ. Μπίρος
Ἰερεὺς Χαροκοποῦ Καρδῶνης 240.— Μητρόπολις Τρικινῆς
189.—Κοινότητος Νεοχωρίου Καρδίτσης (πρόεδρος Γ. Μαν-
ταφῆς 50, Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος 575, Κα Ἀσπαστα
Θ. Κυριακοῦ 100. Ἦτοι δραχ. 11,715.90

Ἐν ὄλφ δραχ. 99.650.10

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δημιόβης
διακηρύσσει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν,
πρὸς ἐκποίησιν, τὰ ἐξῆς κτήματα. 1) Μία σταφιδάμπελος
εἰς θέσιν Ἀρεοχώρι. 2) Ἐν ἐλαιοπερίβολον εἰς θέσιν Πο-
δάρου 3) ἐν ἐλαιοπερίβολον εἰς θέσιν Γαῖδουρα 4) ἐν μορεο-
περίβολον εἰς θέσιν Μπαργιάμαγα. 5) Ἐν ἐλαιοπερίβολον
εἰς θέσιν Κόττη. 6) Ἐν ἐλαιοπερίβολον εἰς θέσιν Βαγον-
τσάνικα. 7) Ἐν ἐλαιοπερίβολον εἰς θέσιν Παλιόπυργος. 8)
Ἐν ἐλαιοπερίβολον εἰς θέσιν Παλιά—χώρα 9) Ἐν ἐλαιο-
περίβολον εἰς θέσιν Περρωτίτσα 10) Ἐν ἐλαιοπερίβολο-
εἰς θέσιν Ρίξα 11) Ἐν ἐλαιοπερίβολον εἰς θέσιν Χιονίτα-
12) Ἐν ἐλαιοπερίβολον εἰς θέσιν Κουντανείκα. 13) Ἐν
ἐλαιοπερίβολον εἰς θέσιν Παπουτση. 14) Ἐν ἐλαιοσυκοπε-
ρίβολον εἰς θέσιν Δημητρακαάκου 15) Ἐν ἐλαιοσυκοπε-
ρίβολον εἰς θέσιν Πατίστια. Ἡ δημοπρασία τῶν ἀνωτέρω
γενήσεται ἐν Καλάμαις παρὰ τὴν πλατεῖαν τῶν δημοπρα-
σιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Καλαμῶν Ἡλ. Ζηφει-
ράκου, τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1925, ἡμέραν Κυριακὴν, ἀπὸ
τῆς 10ης μέχρι 12ης ὥρας. Οἱ ἄνθρωποι τῆς διακηρύξεως εἰς
ἐκτεθειμένον εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως Μεσσηνίας,
τοῦ Συμβολαιογράφου Ἡλ. Ζηφειράκου, καὶ τοῦ Δημαρχεῖου
Καλαμῶν. ἔθθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γινώσιν.
Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Δημιόβης τῇ 30 Δεκεμβρίου 1924. Τὸ
Ἡγουμενοσυμβ. ὄλιον Ἡγούμενος Ἀβράμιος Ἀτέσης, Δε-
μασκητὸς Πουλίτσης, Συμεῶν Γαρίδης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῷ τῆως Δήμῳ Αἰδη-
ψίων τῆς κοινότητος Γουργοβίτης τῆς Ἐπαρχίας Ἐηροχω-
ρίου Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Ἡλίου προκηρύττει
ὅτι: Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 25ην
Ἰανουαρίου 1925, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12
μυσημβρινὴν ἐν Αἰδηψῷ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δη-
μοπρασιῶν, ἡ ἐκποίησις 73 τεμαχίων κτημάτων τῆς Μο-
νῆς, συγχειμένων ἐκ 42 στρεμμάτων ἀγρῶν καὶ οἰκοπέδων
μετὰ ἐλαιοδένδρων, κειμένων εἰς διαφόρους θέσεις τῶν χω-
ρίων Γουργοβίτης, Συνοικισμοῦ καὶ Παραλίας Ἡλίου, τῆς
περιφερείας τῆς κοινότητος Γουργοβίτης. Οἱ βουλόμε-
νοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γινώσιν τοῦ εἶ-
δους ἐνὸς ἐκάστου κτήματος, τῆς θέσεως, τῆς ἐκτάσεως, τῆς
ἐλαχίστης ἀξίας καὶ τῶν σχετικῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως
ἐν τῷ Συμ]γραφεῖῳ Αἰδηψοῦ, τῷ κοινοτικῷ Γραφεῖῳ
Γουργοβίτης καὶ τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ
Μονῇ Ἡλίου τῇ 24 Δ)βρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβού-
λιον Ἀρχιμ. Προκόπιος Γρηγοριάδης, Σεραφεῖμ Καπαμάς,
Ἐλβιανὸς Πανταζῆς.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 50—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 50
ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΟΛΛ. 3
ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ο ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
† Ο ΓΟΥΡΓΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓ] ΠΑΒΕΣ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΝΑ
Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθῆναι
Τύποις “Φοίνικες,, Σταδίου 33, Ἀθῆναι